

Aan Fractie CDA

Weert, 19 april 2023

Onderwerp: Aanpak oneigenlijk grondgebruik
Uw kenmerk: -
Ons kenmerk: 1863553 / 2060697

Beste fractie CDA,

Naar aanleiding van het raadsvoorstel Aanpak oneigenlijk grondgebruik heeft u op 12 april 2023 een aanvullende vraag gesteld. Hieronder ontvangt u een antwoord op uw vraag.

Vraag

Wat kost het ons, de gemeente, als we niets doen?

Met andere woorden, niets doen levert wellicht meer op, of kost minder dan de bedragen waar nu goedkeuring om wordt gevraagd door de raad.

Antwoord

Financiële gevolgen

De voorspelde benodigde middelen voor de voortzetting van de Aanpak oneigenlijk grondgebruik in 2023 en 2024 bedragen respectievelijk € 309.210,- en € 267.090,-. Wanneer de Aanpak oneigenlijk grondgebruik niet op projectmatige wijze wordt voortgezet, zijn deze middelen in ieder geval niet benodigd.

De financiële gevolgen van het beëindigen van de (projectmatige) aanpak van oneigenlijk grondgebruik zijn voor het overige nog niet duidelijk, omdat elk individueel geval verschilt en het aantal locaties vooralsnog een schatting is. De inkomsten en kosten, die de gemeente bij beëindiging niet ontvangt dan wel uitgeeft, zijn onder andere afhankelijk van de mogelijkheid tot regelen van de individuele situaties, het draagvlak en medewerking van de huidige grondgebruikers.

Verlies vermogen en belemmering uitvoering gemeentelijke plannen en taken

Wanneer ervoor wordt gekozen om de gevallen van oneigenlijk grondgebruik met een risico op verjaring niet aan te pakken, zal de gebruiker door verjaring het eigendom van de grond verkrijgen met het gevolg dat de gemeente haar eigendom verliest. De betreffende grond vertegenwoordigt een waarde en het verlies hiervan betekent dan ook het verlies van publiek vermogen. De hoogte van dit verlies kunnen we nu nog niet aangeven.

Met het verlies van het eigendom, heeft de gemeente ook geen eigenaarsbevoegdheden meer. De gemeente kan dan niet meer overgaan tot verhuur of verkoop. Ook is onder andere het bevorderen van biodiversiteit, vergroening en burgerinitiatieven op de gronden niet meer mogelijk. Dit geldt ook voor het door de gemeente naar eigen inzicht inrichten van de grond en het realiseren van onder andere de energietransitie en ruimtelijke ontwikkelingen. Bovendien wordt het aandeel openbaar groen steeds beperkter, raakt deze in sommige gevallen versnipperd en stedenbouwkundige en landschappelijke structuren kunnen verdwijnen dan wel vervagen.

Niet voldoen aan wettelijke taak van het college

Het college heeft op basis van artikel 160 lid 3 Gemeentewet de taak om alles te doen ter voorkoming van het verlies van recht en bezit en er voor zorg te dragen dat het eigendom van publiek domein niet door verjaring verloren gaat. Op dit moment worden deze werkzaamheden verzorgd náást de reguliere werkzaamheden van ambtenaren. Als gevolg hiervan kan de aanpak niet planmatig worden verzorgd.

De aanvraag van middelen bij de gemeenteraad dienen ertoe om voldoende middelen beschikbaar te hebben om de komende 2 jaren ca. 200 gevallen met risico op verjaring aan te pakken. Indien de gemeenteraad besluit om de middelen niet beschikbaar te stellen, dan kan de planmatige aanpak niet plaatsvinden en loopt de gemeente een verhoogd risico dat er verjaring optreedt.

De middelen zijn dan ook noodzakelijk voor het college om haar wettelijke taak te kunnen uitvoeren. Wanneer het college deze taak niet meer naar behoren kan vervullen, is zij genoodzaakt te besluiten om de Aanpak oneigenlijk grondgebruik te beëindigen. Het enkel aanpakken van gevallen op incidentele basis is niet wenselijk.

Rechtsongelijkheid tussen grondgebruikers en rechtsonzekerheid

Het beëindigen van de projectmatige aanpak heeft tot gevolg dat gevallen niet of op incidentele basis aangepakt worden. Dit leidt tot rechtsongelijkheid en willekeur, omdat bepaalde gevallen wel en andere gevallen niet worden aangepakt. Hiermee ontstaat een onwerkbaar situatie voor de ambtelijke organisatie. Waar vele inwoners het publieke eigendom van de gemeente immers respecteren en toestemming voor koop of huur van grond vragen, eigenen anderen zich rechten toe door bijvoorbeeld de eigen tuin uit te breiden met gemeentegrond.

Daarnaast kan men niet meer vertrouwen op dat wat buiten waarneembaar is. Waar feitelijk bijvoorbeeld een tuin gelegen is die als een geheel oogt, is mogelijk niet de betreffende gebruiker, maar de gemeente juridisch eigenaar van een gedeelte van de betreffende grond. Het is dan niet meer duidelijk welke functie de grond heeft; openbaar of particulier. Door niet of op incidentele basis op te treden tegen het grondgebruik kan de feitelijke situatie van de gemeentegrond niet in overeenstemming worden gebracht met de eigendomsregistratie in de openbare registers.

Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders

Selma van Mensvoort
Afdelingshoofd Ruimte & Economie

Bijlagen: -

